

ЛИТЕРАТУРА

1. Быстрицкая Е. В. Проективный подход к построению профессионально-педагогической компетентности специалиста в области физической культуры и спорта / Е. В. Быстрицкая // Теория и практика физической культуры. – М., 2007. – № 11. – С. 50-55.
2. Вербицкий А. А. Компетентностный подход и теория контекстного обучения / А. А. Вербицкий. – М.: ИЦ ПКПС, 2004. – 84 с.
3. Вербицкий А. А. Развитие мотивации студентов в контекстном обучении / А. А. Вербицкий, Н. А. Бакшаева. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2000. – 200 с.
4. Воробьева И. В. Технология учебного процесса в повышении квалификации специалистов индустрии туризма и гостеприимства / И. В. Воробьева // Инновационные технологии в сфере туризма, гостеприимства, рекреации и экскурсоведения: матер. Междунар. науч.-практ. конф., 20 апреля 2011 г. – Минск: БГУФК, 2011. – С. 19-21.
5. Колодезникова М. Г. Формирование управленческой компетентности будущих специалистов физической культуры и спорта / М. Г. Колодезникова, Д. Н. Платонов, В. И. Егоров // Вектор науки Тюменского государственного университета. – 2012. – № 1 (8). – С. 151-153.
6. Починкин А. В. Инновационные педагогические подходы к менеджмент-образованию в Московской государственной академии физической культуры / А. В. Починкин, В. И. Жолдак, Д. А. Бородулин // Теория и практика физической культуры. – М., 2007. – № 2. – С. 30-32.
7. Приходько В. В. О проблемах развития спорта в Украине / В. В. Приходько // Теорія і практика фізичного виховання. Наук.-метод. журнал. – Донецьк, 2001. – № 1-2. – С. 91-94.
8. Специальность «Управление инновационными проектами в туристской индустрии» второй ступени высшего образования (магистратуры) в сфере туризма и гостеприимства / М. Е. Кобринский, О. А. Гусарова, Л. В. Сакун [и др.] // Инновационные технологии в сфере туризма, гостеприимства, рекреации и экскурсоведения: матер. Междунар. науч.-практ. конф., 20 апреля 2011 г. – Минск: БГУФК, 2011. – С. 63-66.
9. Степанченко Н. І. Теоретичні основи дидактичного забезпечення професійно-педагогічної мотивації студентів вищів фізкультурно-спортивного профілю в процесі вивчення педагогічних дисциплін / Н. І. Степанченко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип. 107. – Т. 1. – Серія: ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА СПОРТ. – Чернівці, 2013. – С. 314-318.
10. Хомко И. Г. Организация физической культуры в высших учебных заведениях Украины / И. Г. Хомко, К. Савченко // Стратегічне управління розвитку галузі «Фізична культура і спорт»: Матеріали І регіональної науково-практичної інтернет-конференції, 23 жовтня 2012 р. – Харків: ХДАФК, 2012. – С. 12-16.
11. Штефаненко И. И. Оценка эффективности психологического тренинга как методики снижения уровня эмоционального выгорания спортсменов-гандболистов / И. И. Штефаненко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип. 107. – Т. 2. – Серія: ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА СПОРТ. – Чернівці, 2013. – С. 420-423.

Шевченко О.О.

Харківська державна академія фізичної культури

ВПЛИВ РУХЛИВИХ ІГОР НА ПОКАЗНИКИ ЗОРОВОГО АНАЛІЗАТОРУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ПІСЛЯ ЗАНЯТЬ ТЕНІСОМ

Досліджено зміни результатів тестування показників периферійного зору в дітей дошкільного віку після систематичних занять тенісом. Проаналізовано вплив функціонального стану аналізаторних систем організму дитини на оволодіння різними рухами за допомогою рухливих та естафет. Зазначено, що одним із шляхів покращення показників зорового аналізатору у тенісі є використання рухливих ігор та естафет. У дослідженні приймали участь 19 хлопчиків і 25 дівчаток у віці 5–6,5 років. В експериментальній групі був застосований ігровий метод у навчанні елементам тенісу. Виявлено, що результати показників експериментальної групи підвищилися та мали вірогідну різницю з контрольною групою ($P < 0,05-0,01$), крім показників вправи «кути вниз». Встановлено, що використання рухливих ігор та естафет в заняттях тенісом покращують показники периферійного зору в дітей дошкільного віку.

Ключові слова: юні тенісистки, зоровий аналізатор, периферійний зір, рухливі ігри.

Шевченко О. А. Влияние подвижных игр на показатели зрительного анализатора у детей дошкольного возраста после занятий теннисом. Исследованы изменения результатов тестирования показателей периферийного зрения у детей дошкольного возраста после систематических занятий теннисом. Проанализировано влияние функционального состояния анализаторных систем организма ребенка на овладение различными движениями с помощью подвижных игр и эстафет. Отмечено, что одним из основных путей улучшения показателей зрительного анализатора в теннисе есть использование подвижных игр и эстафет. В исследовании принимали участие 19 мальчиков и 25 девочек в возрасте 5-6,5 лет. В экспериментальной группе был применен игровой метод в обучении элементам тенниса. Обнаружено, что результаты показателей экспериментальной группы повысились и имели достоверную разницу с контрольной группой ($P < 0,05-0,01$), кроме показателей упражнения «углы вниз». Установлено, что использование подвижных игр и эстафет в занятиях теннисом улучшают показатели периферийного зрения у детей дошкольного возраста.

Ключевые слова: юные теннисисты, зрительный анализатор, периферическое зрение, подвижные игры.

Shevchenko O. A. Influence of outdoor games on indicators of the visual analyzer at children of the preschool age after tennis classes. Changes of results of testing of indicators of the peripheral sight are investigated at children of the preschool age after systematic tennis classes. The influence of a functional state of analyzer systems of an organism of a child on mastering various movements by means of outdoor games and relay races is analysed. It is noted that the use of outdoor games and relay races is one of the main ways of the improvement of indicators of the visual analyzer in tennis. 19 boys and 25 girls at the age of 5-6,5 years old took part in the research. The game method was applied in training in tennis elements in the experimental group. It is revealed that results of indicators of the experimental group

increased and had a reliable difference with the control group ($P < 0,05-0,01$), except indicators of the exercise "corners down". It is established that the use of outdoor games and relay races improve indicators of the peripheral sight at children of the preschool age during tennis classes. At the beginning the technique of study of tennis was directed on the formation of primary coordination communications by setting-up of subjects from hand to hand; rolling of balls by various trajectories by one hand or by two hands, in different provisions of rolling of two balls with hit the mark, catching of balls by two hands and by one hand, return and throwing balls by a hand. Different ways of holding a racket were applied to exercises with a racket: on a neck, a rim, a grip— by two hands and by one hand with transferring of various subjects (cubes, toys, balls, but other). The first exercises with a racket looked in such a way: to roll a ball in the movement by a racket by face forward and a back by different trajectories, rolling of a ball in a couple, carrying of a ball on a racket and rolling it on a racket, covering a ball which recoiled, tamping of a ball with a jump off and without a jump off. In educational and training classes a game method was applied with the use of various relay races and outdoor games. Outdoor games and relay races were aimed at the development of speed, namely, the movement with rackets and without them diversely with the use of counters, at the development of coordination, high-speed and power, power qualities, flexibility. It is also possible to separate that the use of outdoor games assisted the development in children of strong-willed qualities and the increase of motivation to sports activities in the training process. It is revealed that results of indicators of the experimental group increased and had a reliable difference with the control group ($P < 0,05-0,01$), except indicators of the exercise "corners down". It is established that the use of outdoor games and relay races improve indicators of the peripheral sight at children of the preschool age during tennis classes.

Key words: young tennis players, visual analyzer, peripheral sight, outdoor games.

Вступ. Спортивне тренування юних тенісистів включає одночасне оволодіння специфічними рухами і розвиток фізичних якостей, необхідних для виконання цих рухів. Завдяки грі в теніс досягається розвиток рухових якостей і координаційних здібностей дітей, розширюється діапазон рухових умінь і навичок, а також значно збільшується резерв функціональних систем організму. Відбувається активізація розвитку та зміцнення опорно-рухового апарата, функціонування основних систем і внутрішніх органів. Функціональний стан аналізаторних систем не тільки значно впливає на рівень оволодіння спеціальними руховими навичками в тенісі, але може стати найбільш визначальною ланкою у досягненні високих спортивних результатів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Засвоєння та удосконалення технічних прийомів та тактичних дій у тенісі проходить безпосередньо під зоровим контролем, а також контролем з боку органу рівноваги [3, 7, 16]. Процес удосконалення техніко-тактичної діяльності юних тенісистів тісно пов'язаний з пошуком найбільш раціональних і ефективних шляхів організації тренувального процесу. Одним із перспективних напрямків рішення цієї проблеми є впровадження ігрового методу в тренувальних заняттях дітей дошкільного віку. Як визначають фахівці, за допомогою рухливих ігор у дошкільнят закріплюються та вдосконалюються життєво необхідні рухові навички, які широко застосовуються в побутових умовах і в трудовій діяльності (ходьба, біг, метання, стрибки і т.п.), збагачують руховий досвід і вміння управляти тілом у складних умовах. Швидка зміна обставин під час гри привчає дитину користуватися своїми рухами відповідно до тієї або іншої ситуації. Все це позитивно впливає на вдосконалення рухових навичок [2, 5]. Більшість рухливих ігор, пов'язаних з динамічними вправами (біг, стрибки, метання), сприяють удосконаленню рухової реакції дітей, бо тут постійно виникають нестандартні ситуації, у яких потрібно швидко орієнтуватися, що необхідно в тенісі [2]. Різноманітні рухи і дії дитини під час гри сприяють удосконаленню організму, зміцнюють його стійкість проти несприятливих умов зовнішнього середовища, позитивно діють на загальний фізичний розвиток та здоров'я.

Як визначають фахівці [6], дитина з 5 до 12 років засвоює приблизно 90% загального об'єму рухливих навичок, які вона отримує у житті. У дитини формуються та закріплюються елементарні життєві навички, удосконалюється орієнтування у просторі, здатність до рівноваги тіла і координація рухів, виховується бажання до систематичних занять фізичними вправами, участь у різноманітних рухливих ігор з іншими дітьми [5, 13]. На думку Л. П. Сергієнко [11], точність, інтенсивність ефективність управління рухами залежать і суттєво визначаються рівнем функціонування таких психічних процесів, як відчуття і сприйняття. Це пов'язано, з однієї сторони, з розвитком у спортсменів зорових, рухових та інших відчуттів, а з іншої – з придбанням умінь здійснювати контроль за діями шляхом диференціювання різних їх параметрів. Вікові зміни у функціях рухового аналізатора, як вважає низка дослідників [1; 8; 12], за показниками «точність поодиноких рухів», «координація просторових рухів і рухів ритмічного характеру» мають найбільший природний приріст у період з 7–8 до 12–13 років, надалі до 16–17 років приріст зазначених показників незначний. Добрі координаційні здібності тенісиста свідчать про оптимізацію процесу розвитку, оновлення «рухливого досвіду», удосконалення функцій аналізаторів руху, зору, здатності цілеспрямовано регулювати м'язову напругу у визначених умовах. Уміння виконувати координаційно-складні вправи з високим ступенем влучності характеризують технічну майстерність тенісиста [10, 16]. Під «полем зору» фахівці розуміють [14] простір, який охоплюється оком при фіксації зору в одній точці. Поле зору, або периферичний зір, є важливою просторовою характеристикою зорового аналізатора. Воно в більшості визначає зорові можливості дитини та перспективи розвитку організму юного спортсмена в цілому.

Периферичний зір має дуже велике значення в житті та в спортивній діяльності людини. Завдяки периферійному зору можливо вільне пересування в просторі, орієнтування при виконанні рухових дій. Як підкреслюють низка авторів [1; 11; 14], обсяг поля зору формується в онтогенезі дитини на більш пізніх стадіях життя. У дітей периферичний зір з'являється тільки к 5 місяцю життя. З віком ця зорова функція вдосконалюється. Значне розширення меж поля зору спостерігається у період з 6 до 7,5 років, коли обсяг поля зору збільшується приблизно в 10 разів та складає 90 відсотків від нормального межі поля зору дорослої людини. Але, необхідно підкреслити, що в дошкільному віці вимірювання цієї зорової функції викликає певні труднощі, тому що процеси збудження переважають над гальмуванням, і функція уваги знаходиться на стадії становлення. Специфічні особливості тенісу як виду спорту обумовлюють швидкі переміщення, різкі зупинки, постійні зміни положення голови та тіла у просторі, що є суттєвим роздратуванням для вестибулярної сенсорної системи та необхідний постійний тренувальний вплив [4].

Таким чином, можна припустити, що різноманітні рухливі дії в заняттях тенісом будуть здійснювати позитивний ефект як на функціональний стан всього організму дошкільника, так і на функцію відчуття і сприйняття особисто, що необхідно в тренувальному процесі юних тенісистів.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дослідження входить до плану науково-дослідної роботи кафедри спортивних та рухливих ігор Харківської державної академії фізичної культури на 2011–2015 рр. «Удосконалення навчально-тренувального процесу в спортивних іграх» (державний реєстраційний номер 0111U003126 від 2011 року).

Метою дослідження було експериментальне обґрунтування впливу застосування рухливих ігор та естафет в заняттях тенісом на показники зорового аналізатору дітей 5–6,5 років.

Матеріал та методи дослідження. У дослідженні використано аналіз науково-методичної літератури, тестування периферійного зору за допомогою периметра Ферстера, педагогічний експеримент, методи математичної статистики. У відповідності з метою дослідження нами було проведено тестування 19 хлопчаків та 25 дівчат віком 5–6,5 років. Усі дошкільнята були розділені на дві групи: експериментальну (10 хлопчиків та 14 дівчат), представники якої займалися тенісом протягом 8 місяців за запропонованою нами методикою з використанням рухливих ігор і естафет та контрольну (9 хлопчаків та 11 дівчат), представники якої займалися фізичною культурою за звичайною програмою. Тренувальні заняття проходили 2 рази на тиждень по 1,5 години. В тренувальному процесі застосовували такі рухливі ігри, які були спрямовані на розвиток швидкісних, швидкісно-силових, координаційних якостей, гнучкості, витривалості [3, 6, 15]:

"Точно в ціль" для тренування влучності з різних дистанцій та здатності до диференційності м'язових зусиль; "Рибалка" для розвитку координаційних здібностей, "відчуття ракетки" та здатності до точних м'язових зусиль; "Квач" для рухової активності, орієнтації на майданчику, швидкості пересування, спритності; "Підсічка" для координаційних здібностей, швидкісно-силової підготовленості; "Ривок за мячем" для розвитку швидкісних здібностей; "Шнирок" для координаційних здібностей; "Зачароване коло" для координаційних здібностей, рівноваги; "Підняти м'яч" для розвитку гнучкості; "Йти через палку" для розвитку гнучкості; "Сороконіжка" для розвитку витривалості; "Ловля парами" для розвитку швидкісної витривалості; "Змагання тачек" для розвитку силових якостей; «Без ракеток» для навчання тактичним діям.

Також використовувалися різноманітні естафети без предметів, з ракетками, з тенісними м'ячами, з гімнастичним обручем.

Результати дослідження. На початку педагогічного експерименту було проведено тестування поля зору в дітей, які досліджувалися. Отримані результати експериментальної та контрольної груп показали, що показники поля зору для правого та лівого ока в дітей були приблизно однакові та не мали вірогідної різниці (табл. 1).

Таблиця 1

Результати тестування поля зору дітей (5–6,5 років) до початку експерименту

Експериментальна група (10 хлопчаків та 14 дівчат)								
Показники	Праве око				Ліве око			
	назовні	всередину	вгору	вниз	назовні	всередину	вгору	вниз
\bar{X} , град.	48,5	30,6	29,6	49,9	49,3	30,9	29,9	50,1
$\pm m$	0,833	0,884	1,024	0,567	0,761	0,781	1,059	0,407
Контрольна група (9 хлопчаків та 11 дівчат)								
Показники	Праве око				Ліве око			
	назовні	всередину	вгору	вниз	назовні	всередину	вгору	вниз
\bar{X} , град.	49,3	29,4	29,9	50,5	47,3	29,7	30,4	50,7
$\pm m$	1,775	0,957	1,09	0,806	1,995	1,023	1,204	0,803
t	0,45	1,3	0,28	0,74	1	1,2	0,42	0,75
p	>0,05	>0,05	>0,05	>0,05	>0,05	>0,05	>0,05	>0,05

Обсяг поля зору в дошкільньому віці знаходиться в сенситивному періоді розвитку, тому наша методика навчання тенісу була спрямована на ігрову рухову діяльність дитини, яка долучала б до роботи ціліарної та окоорухуючі м'язи органу зору, що позитивно впливає на швидкість отримання нового рухового досвіду, збільшення об'єму зорового сприйняття, що необхідно для підготовки юних тенісистів (табл. 2).

Таблиця 2

Результати тестування поля зору дітей (5–6,5 років) після експерименту

Експериментальна група (10 хлопчаків та 14 дівчат)								
Показники	Праве око				Ліве око			
	назовні	всередину	вгору	вниз	назовні	всередину	вгору	вниз
\bar{X} , град.	60,2	47,2	39,2	53,7	60,7	47,6	39,7	53,9
$\pm m$	2,601	2,169	0,512	0,539	2,611	2,061	0,539	0,64
Контрольна група (9 хлопчаків та 11 дівчат)								
Показники	Праве око				Ліве око			
	назовні	всередину	вгору	вниз	назовні	всередину	вгору	вниз
\bar{X} , град.	54,7	42,2	36,9	54	54,4	41,9	37,3	54,4
$\pm m$	0,473	0,841	0,605	0,558	0,427	0,696	0,633	0,476
t	2,1	2,1	2,9	0,39	2,4	2,6	2,9	0,63
p	<0,05	<0,05	<0,01	>0,05	<0,05	<0,05	<0,01	>0,005

На початку методика навчання тенісу була спрямована на формування первинних координаційних зв'язків шляхом перекладання предметів з рук у руку; катання м'ячів різноманітними траєкторіями однією або двома руками, у різних положеннях катання двох м'ячів із влучанням у ціль, ловіння м'ячів двома та однією руками, відбивання та кидання м'ячів рукою. Для вправ з ракеткою застосовували різні способи тримання ракетки: за шийку, за обод, за ручку – двома та однією рукою з перенесенням різноманітних предметів (кубики, іграшки, м'ячі та ін.). Перші вправи з ракеткою виглядали таким чином: катати м'яч у русі ракеткою обличчям вперед та спиною різними траєкторіями, катання м'яча в парі, носіння м'яча на ракетці та перекочування його по ракетці,

накривання м'яча, який відскочив, набивання м'яча з відскоку та без відскоку. В навчально-тренувальних заняттях застосовувався ігровий метод із використанням різноманітних естафет та рухливих ігор. Рухливі ігри та естафети були спрямовані на розвиток швидкості, а саме, переміщення з ракетками та без них в різних напрямках з використанням фішек, на розвиток координаційних, швидкокісно-силових, силових якостей, гнучкості. Також можна відокремити, що використання в тренувальному процесі рухливих ігор сприяло розвитку у дітей вольових якостей та підвищенню мотивації до занять спортом. У кінці педагогічного експерименту після занять тенісом, завдяки постійному тренуванню зорового аналізатору ми отримали покращення показників периферійного зору в експериментальній групі дітей 5,5–6,5 років. Так, порівняльний аналіз середніх показників правого ока показав позитивний результат експериментальної групи з вірогідною різницею з показниками контрольної групи, крім результатів «вниз»: назовні – на 5,5° ($t=2,1$; $P<0,05$), всередину – на 5° ($t=2,1$; $P<0,05$), вгору – на 2,3° ($t=2,933$; $P<0,001$), вниз – на 0,3° ($t=0,39$; $P>0,005$). Середні показники лівого ока в дітей експериментальної групи також мали вірогідну різницю з показниками контрольної групи, крім результатів «вниз»: назовні – на 6,4° ($t=2,4$; $P<0,05$), усередину – на 6,7° ($t=2,6$; $P<0,05$), вгору – на 2,4° ($t=2,9$; $P<0,001$), вниз – на 0,3° ($t=0,63$; $P>0,005$).

ВИСНОВКИ

1. У результаті дослідження встановлено, що систематичні заняття тенісом з застосуванням рухливих ігор позитивно впливають на розвиток показників периферичного зору в дітей 5–6,5 років. Показники експериментальної групи підвищилися та мали вірогідну різницю з показниками контрольної групи ($P<0,05-0,01$), крім показників кутів униз.

2. Використання рухливих ігор та естафет в заняттях тенісом більш сприяло підвищенню інтересу та мотивації до занять спортом в експериментальній групі юних спортсменів.

У ПЕРСПЕКТИВІ наші дослідження будуть спрямовані на визначення динаміки показників фізичних якостей за результатами впровадженної методики підготовки з тенісу для дітей дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безруких М. М. Возрастные особенности организации двигательной активности у детей 6–16 лет / М. М. Безруких. // Физиология человека. – 2000. – Т. 26. – № 3. – С. 100–107.
2. Вільчковський Е. С. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку. / Е. С. Вільчковський – Львів: ВНТЛ, 1998. – 336 с.
3. Голенко В. А. Абулатеніса / В. А. Голенко, А. П. Скородумова, В. А. Тарпищев. – М.: Terra Спорт, 1999. – 128 с.
4. Губа В. П. Особенности подготовки юных теннисистов. / В. П. Губа, Ш. А. Тарпищев, А. Б. Самойлов. – М.: СпортАкадемПресс, 2003. С. 21–22.
5. Завадович Н. Р. Фізичне виховання дошкільнят: навчальний посібник. / Н. Р. Завадович., Р. Л. Завадович, Є. Г. Сахарук. – Луцьк: Надстир'я, 1997. – 168 с.
6. Иванова Т. С. Организационно-методические основы подготовки юных теннисистов: учеб. пособие / Т. С. Иванова. – М.: Физическая культура, 2007. – 128 с.
7. Ібраїмова М. В. Теніс: навчальна програма для ДЮСШ, СДЮШОР, ШВСМ. / М. В. Ібраїмова. – Київ: НУФВС, 2012. 158 с.
8. Клименко В. В. Психомоторные особенности юного спортсмена / В. В. Клименко. – К.: Здоровье, 1987. – 168 с.
9. Озолин Н. Г. Настольная книга тренера. / Н. Г. Озолин. – М.: АСТ Астрель, 2002. – 863 с.
10. Платонов В. Н. Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском спорте. / В. Н. Платонов. – Киев: Олимпийская литература, 1997. – 583 с.
11. Сергієнко Л. П. Психомоторика: контроль та оцінка розвитку: [навч. посібник] / Л. П. Сергієнко, Н. Г. Чекмарьова, В. А. Хаджинов. – Харків: ОВС, 2012. – 15 с.
12. Сиротюк А. Л. Коррекция обучения и развития дошкольников / А. Л. Сиротюк. – М.: ТЦ Сфера, 2002. – 80 с.
13. Сышко Д. В. Вестибулярные реакции у спортсменов: [Монография] / Д. В. Сышко. – Симферополь: Феникс, 2005. – 248 с.
14. Сышко Д. В. Коррекция вестибуловегетативных типов реакций у спортсменов / Д. В. Сышко, А. В. Мутьев. // Сборник научных трудов «Физическое воспитание студентов творческих специальностей». – 2006. – № 04. – 42 с.
15. Тенніс. Примерная программа спортивной подготовки для ДЮСШ, СДЮШОР / под ред. В. А. Голенко, А. П. Скородумовой. – М.: Советский спорт, 2005. – 137 с.
16. Трачук С. В. Особливості організації та використання засобів міні-тенісу у фізичному вихованні молодших школярів. / С. В. Трачук, Е. В. Давиденко, А. В. Савельєва. // Слобожанський науково-спортивний вісник: [наук.-теорет. журн.]. – Харків: ХДАФК, 2012. – № 3. – С. 42–46.

Шевчук О. М.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

КОМП'ЮТЕРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКО-ТАКТИЧНИХ ДІЙ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ФЕХТУВАЛЬНИКІВ НА ШПАГАХ

Фахівці із теорії й практики фехтування вважають, що для успішного ведення поєдинку першочергове значення мають правильність вибору бойової дії та моменту для її виконання, в той час як досконалість виконання прийому зброєю відходить на другий план. Встановлено, що техніко-тактична підготовленість спортсменів є основним чинником, що як впливає на досягнення високих спортивних результатів, так і визначає зміст тренувального процесу. Визначено, що головною особливістю технології удосконалення техніко-тактичних дій висококваліфікованих фехтувальників на шпагах на підставі комп'ютерного моделювання сутичок фехтувального двобою є організація техніко-тактичної підготовки спортсменів експериментальної групи з урахуванням загальних тенденцій розвитку сучасного фехтування на шпагах і об'єктивних кількісних показників техніко-тактичної підготовленості як спортсмена, що готується до двобою, так і можливого суперника. Технологія удосконалення техніко-тактичних дій висококваліфікованих фехтувальників на шпагах на підставі комп'ютерного моделювання підтвердила